

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

*Deltagarna på årsmötet vid Tollare folkhögskola, Saltsjö-boo.
Foto: Ronny Gilderskår/Birger Hanson (bilden är ett montage)*

**Reportage från årsmötesdagarna på Tollare
Insamling till Kongo
Zanzibar hälsar genom "Mama Shangilia"**

Från verksamhetsledaren

Mycket har varit i görningen på sistone. Syskonbandets årsmötesdagar har varit och även flera av årets högtider har passerat med mer eller mindre uppmärksamhet. Kristi himmelfärdshelgen är en sådan långhelg då många samlas för konferenser av olika slag runt om i vårt land. Pingsthelgen passerade kanske något mer obemärkt efter detta att den röda dagen i dess anslutning drogs in. Sen hade vi nationaldagen då folk samlades i byar och städer kring den svenska flaggan, sång och underhållning. Midsommar kommer därefter och även om firandet numera ser något olika ut så associerar nog fler än jag Midsommarfirandet med dragspel, midsommarstång, samlade släkt och vänner, gräddfil och gräslök till potatis och sill eller något alternativ till oss som är mindre sillförtjusta.

Detta att människor samlas kring något gemensamt och därmed skapar rörelse eller flera bemärkelser kan jag fascineras av och vill ägna några rader åt.

En av mina kurslärare på socialhögskolan inledde en gång sin föreläsning med att entusiastiskt måla upp vilken rörelse som åstadkoms bara för att en föreläsning är schemalagd

ett visst klockslag på en viss plats. Kan du se det framför dig? Jag ser det framför mig som i ett fågelperspektiv och nedanför på marken ser jag då personer som cyklar, går, åker tåg och buss från stadens alla hörn och även från alla delar av Skåne, för att vid samma tidpunkt stråla samman i samma klassrum. Det är mycket logistik det, fast det kräver oftast inte så mycket av var och en.

För ett par veckor sedan genomfördes Marschen för tillgänglighet på olika håll i Sverige och jag deltog i den som hölls i Stockholm med sakt marsch från Humlegården till Sergels torg. Detta var en rörelse av folk på många plan. Också här slöt människor samman vid speciell tid och plats, men sedan rörde sig också denna stora folkmassa genom staden så att trafikanter och fotgängare hejdades och tålmodigt fick vänta. Så å ena sidan fick denna rörelse innerstaden att stanna upp, å andra sidan blev rörelsen allt större ju längre den gick då folk anslöt till marschen som jag förmodar de ansåg hade ett relevant och gott syfte som de ville stödja. Ett av marschens huvudsyften är dessutom att även människor med funktionshinder av något slag ska kunna röra sig överallt i samhället.

Innehåll

Från verksamhetsledaren.....	2	Glädjerop, nödrop från Zanzibar....	9
Referat från årsmötet	3	Känsla av sammanhang.....	10
Hälsning från ordförande.....	5	Insamling till Kongo.....	11
Medlemsporträtt.....	6	Bidrag till musik-CD.....	12
Medlemsnytt.....	7	Sommartävling.....	12
Min upplevelse av årsmötesdagarna.....	7	Hur kan jag göra det bästa med resten av mitt liv?.....	13
		Redaktionsruta.....	16

För några veckor sedan hörde jag en predikan kring temat Vänlighet. En poäng i predikan var att vi alla kan gå in för att försöka vara vänliga, göra något spontant vänligt mot en annan människa. Jag tänker att om många människor gick in för att vara vänliga så skulle det bli en rörelse i våra samhällen av vänlighet. Att föreställa sig denna rörelse ur fågelperspektivet, så som studenterna som strålar samman till en föreläsning eller så som tillgänglighetsmarschens stora folkhop i sakta mak fram med tillrop om tillgänglighetslag, gör sig inte riktigt. Istället får vi se framför oss hur vänliga människor myllrar omkring överallt, i husen, på landsbygden och i städernas kollektivtrafik. En rörelse av vänlighet skulle inte göra sig på samma sätt, fylla sin funktion, om alla människor som ville vara vänliga endast samlades och var vänliga tillsammans. Vänligheten behöver tillämpas överallt där man råkar finna sig och där man inte med säkerhet kan vänta sig vänlighet tillbaka. Däremot tror jag att vänligheten smittar av sig och gör rörelsen än större, liksom tillgänglighetsmarschen fick människor att strömma till.

Nu är sommaren här och då bryts många av de vardagliga mönstren. Rutiner anpassade efter klockslag som är vardagens rörelse i våra hem och i hela samhället löses upp. Vänlighetens rörelse som inte är bunden vid tidpunkt eller plats kan vi då ändå ansluta oss till. Jag önskar dig, kära läsare av Syskon-

bandet, en riktigt skön och vänlig sommar!

Tina Hanson

Referat från årsmötet 2012

Årets årsmötesförhandlingar hölls den 19 maj och ett drygt 30-tal röstberättigade medlemmar deltog. Vid klubban satt vår ordförande Anita Örum och Ann-Christine Folke förde protokoll. P.g.a. extra omröstningar och mycket diskussioner kring nya stadgar med mera drog det ut på tiden och vi använde all utsatt tid och mötet avslutades klockan 17.00.

Många hälsningar från när och fjärran från dem som inte kunde vara med hade inkommit och mötet återhälsade med orden från första Johannesbrevet 1:5 "Och detta är det budskap som vi har hört av honom och förkunnar för er: att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom".

Sedan förra årsmötet var det nio medlemmar som fått hembud och vi tände ett ljus för var och en av dem och samlades i en tyst minut. Vi fick även veta att 20 nya medlemmar hade tillkommit varav 10 kristna synskadade och 10 stödjande.

Ekonomi

2011 gick Syskonbandet back med drygt 330000: -. Med den finansiella oron runt om i världen har det varit svårt att få avkastning på vårt kapital för att täcka våra kostnader. Sture Lyreskog berättade om detta och ställde frågan hur styrelsen ska agera, måste vi se över verk-

samheten och börja bromsa våra kostnader?

Medlemsavgiften som har varit densamma i många år ska höjas med en 50-lapp bestämde årsmötet efter en omröstning.

Styrelseval

Sedan förra året var Ann-Christine Folke och Bernt Mårtensson valda på två år och sitter kvar ytterligare ett år i styrelsen. Alltså skulle tre ordinarie och två ersättare väljas. Resultatet av omröstningen blev denna:

Kerstin Adeström 63 röster

Sture Lyreskog 58 röster

Anita Örum 49 röster

Erik Bondesson 49 röster

Narola Olsson 40 röster

Lena Johansson 37 röster

Carl-Gustav Olofsson 32 röster.

Det innebar att Sture och Kerstin gick in som ordinarie i styrelsen tillsammans med Ann-Christine och Bernt. För att utse den femte ordinarie styrelseledamoten krävdes ett extra val då Anita Örum och Erik Bondesson hade fått lika många röster. Detta val utföll till Anitas fördel. Erik blir därmed första ersättare och Narola Olsson andra ersättare.

Anita Örum valdes sedan som ordförande för ytterligare ett år.

Nya stadgar

Ett förslag om förändring av stadgarna lästes och efter omröstning godkändes det av mer än 2/3 av de röstberättigade. Detta innebär att det nya förslaget till stadgar även ska läsas vid 2013 års möte då två på varandra följande årsmö-

ten måste godkänna stadgeförändringarna.

Enkät

En stor enkät har skickats ut till alla medlemmar i Syskonbandet under våren 2012 och en sammanfattning av svaren på denna presenterades av Tina. Totalt kom det in svar från 61 medlemmar. En tydlig majoritet har i enkäten svarat att de fått kontakt med Syskonbandet genom en vän eller bekant, vilket vi alla kan ta till oss av som en uppmuntran och utmaning framåt i spridningen till vänner och bekanta om föreningen. I frågan som gav möjlighet att i en femgradig skala gradera sin uppskattning av evenemang med Syskonbandet så svarade 58 % med bästa betyg och resterande med näst högsta. På frågan om vad man önskar mer av på evenemang vill många ha mer av fysisk aktivering. De allra flesta vill att vi fortsätter på samma sätt som idag i antalet och typen av evenemang, men en stor del tyckte också att vi ska satsa mer på kurs- och temahelger. Glädjande nog läser de allra flesta, över 80 % av de svarande, medlemstidningen alltid eller oftast. Åtta personer svarade att de gärna vill engagera sig mer i missionsarbetet. På årsmötet uppmuntrades dessa att göra sig till känna. Många kloka synpunkter och idéer kom in vilka det inte finns utrymme att redogöra för här men som vi, personal och styrelse, tar till oss inför fortsatta arbetet med föreningens verksamhet och utveckling!

Avslutning

Det har kommit förfrågningar om Syskonbandet kan göra en Israelresa för våra medlemmar och frågan ställdes till årsmötet om intresse fanns för att vi ska jobba vidare med detta. Alla är välkomna att komma in med intresseanmälan eller frågor till kansliet.

Avslutningsvis togs det upp en utgångskollekt till Syskonbandets verksamhet som uppgick till 3169:- vilket vi tackar för.

Ronny Gilderskär

Hälsning från ordförande

Jag vill här tacka för dagarna 16-20 maj på Tollare och förmedla mina tankar och intryck.

Det var härligt att vara med och uppleva vår starka samhörighet och gemenskap. Dagarna fylldes av ett intensivt program med intressanta föreläsare. Jag tror ingen av oss gick oberörd efter Elise Lindkvists föreläsning om sitt dramatiska liv.

*Visning av Riddarholmskyrkan.
Foto: Birger Hanson*

En mycket uppskattad dag var vår utflykt till Stockholm där vi fick tillfälle att besöka och få en guidad

visning av Riddarholmskyrkan, där efter åt vi gemensamt en god lunch på en Italiensk restaurang i Gamla stan. Efter lunchen besökte vi Audiorama, som ligger på Skeppsholmen. Det var en spännande upplevelse att i ett helt mörkt och ljudisolerat rum få uppleva ljudfilmen, "En tisdag i september."

Lördagen den 19 maj valdes vid årsmötet en ny styrelse och jag vill tacka för förtroendet att få vara Syskonbandets ordförande. Vårt mål är att utveckla vår förening, med fler och nya medlemmar och att utöka den lokala verksamheten i vårt avlånga land.

Det finns alltså en hel del att ta i, vi måste tillsammans hjälpas åt för att få vår ekonomi i balans.

Jag vill också arbeta med att behålla våra fina gemenskapshelger. Det är också viktigt att arbeta med barn och ungdomsverksamheten samt missionsarbetet som måste få en stor plats i våra hjärtan. Musikprojektet kommer att fortsätta liksom tidigare. Jag kan också tänka mig att medverka till nya projektidéer.

Ett år går fort men med Guds hjälp kommer allt att gå lättare.

**Gud välsigna Er.
Ordförande Anita Örum**

*I nästa nummer av medlemstidningen kommer en artikel om Elise Lindqvist och hennes föreläsning om sitt liv, mötet med Gud och arbetet på Malmskillnadsgatan bland prostituerade.
Elise kommer att vara sommarpratare i Sveriges Radio 2/8!*

Medlemsporträtt – Måns Högström

Måns har varit med i Syskonbandet i knappt ett år och kom med tack vare en kompis som var medlem och som gick i samma bibelstudiegrupp. Måns är 37 år, är född och bor i Uppsala men var även som yngre mycket hos sina morföräldrar i Värmland. Just nu praktiserar han på Willys vilket han gillar och han är mycket engagerad i Uppsala domkyrkoförsamling. Måns var med på sin första Syskonbandsträff under årsmötesdagarna på Tollare.

- Jag gillade dagarna, det var fint ordnat med ledsagare och annat.

Det är nu ungefär 1,5 år sedan som Måns kom till tro.

- Det började på julaftons eftermiddag 2010 när jag och några vänner satt och sjöng julsånger och tittade på julgudstjänsten på TV. En av vännerna skojade och sa: "Du är visst lite smygreligiös?". Jag hade

varit kritisk till kristen tro men jag kände plötsligt ett kall efter att få gå på midnattsmässan. Där upplevde jag att detta var den rätta vägen för mig. Dagen efter gick jag i julottan och där träffade jag en kvinnlig präst som sedan blev min konfirmerationspräst, jag kände en stark längtan efter att få konfirmera mig. Jag blev snart tillfrågad om jag ville hjälpa till med något volontärarbete och det blev soppmässan för min del. Det är en mässa där man serverar soppa till besökarna. Efter att ha varit med första gången blev jag nedstämd av att många människor som kom på soppmässan hade det så knapert eller verkade vara så ensamma. Jag bestämde mig då för att fortsätta hjälpa till med soppmässan. Det har sedan blivit en mycket rolig, lärorik och fin gemenskap.

Jag började nu känna att jag ville lära mig mer om Bibeln och kom så småningom med i en bibelstudiekurs. Jag skaffade även en Bibel i storstil (fast så särskilt stor stil är det inte i den) och jag läser även på egen hand efter en Bibelläsningsplan. En mycket uppmuntrande sak i sammanhanget är att jag och några vänner tillsammans börjat läsa bibelns texter och komma med våra gemensamma reflektioner över skrifterna. En dag efter bibelstudierna var vi en grupp som bad för varandra och när de bad för mig fick jag uppleva något fantastiskt. Jag vet inte hur jag ska sätta ord på det, vissa kallar det för

andedop andra att omslutas av den Helige ande. Jag såg ett kors som närmade sig mig genom kyrkorummet och jag kände en tydlig och intensiv glädje, värme, energi och borttagande av negativitet och ilska. Efter den här händelsen försvann alla tvivel på Guds existens, Gud finns!

Ronny Gilderskär

Måns har skrivit en bön för Syskonbandet som han har skickat till oss.

Bön för Syskonbandet

Tack gode Gud att du gett oss Syskonbandet

Tack att du låter oss samlas i din gemenskap

Ge oss alla lycka och välgång på aktiviteterna och i föreningsarbetet

Låt Syskonbandet följa din vilja

Ge oss din frid

Amen

Medlemsnytt

Till fridens hem

Marcus Antonsson, Jönköping
avled 2012-05-30

Min upplevelse av årsmötesdagarna

I många år har jag, Jenny Näslund, varit medlem i Syskonbandet. En passiv medlem som valt att enbart läsa medlemstidningen. Fast varje år kring februari-mars när tidningen till stor del handlar om kommande årsmötesdagar har jag blivit lockad. Tänk om jag skulle åka dit...? Och sen har det alltid kommit saker emellan, och jag har beslutat mig

för att inte åka. Varje år har jag i numret av tidningen efter årsmötesdagarna känt att jag missat något. Något kul, intressant/lärorikt, och den sköna gemenskapen.

Nåja, det blir ju årsmöte nästa år... Då ska jag vara med. Men icke då heller. Fram till detta år 2012. Nu har jag varit med, och nu vill jag vara en av dem som beskriver hur lyckat och roligt det var. Så kanske, kanske kommer du över tröskeln och kommer med du också.

Kul

Många av aktiviteterna skulle kunna nämnas under denna rubrik.

Jag nöjer mig med att nämna två. Tävlingen i fyra grenar då fyra lag tävlade om äran och Rollo-kola.

Grenarna var:

- Låtidentifikation. En person ur laget förses med en MP3-spelare med hörlurar där ett antal kända låtar med kristen anknytning finns laddade. Personens uppgift är att gnola, tralla, trumma och på annat sätt framföra låten, så att grupp-kamraterna kan identifiera vilken låt det är. Att sjunga texten är förbjudet.

- Mobiltelefonkastning. På en gräsplan var en utkastsposition och en målpinne (en kubbkung) utmärkta med fem meter mellan. Alla med synrester förses med ögonbindel. Den grenansvarige knackar med en träpinne på målpunkten. Det gäller för deltagarna att var för sig göra två kast med en ålderdomlig mobil. Avståndet mellan landningsplats och målpinne mäts efter varje

kast – och det gäller för laget att ha så kort avstånd som möjligt.

- Kägelbanan. Den gamla kägelbanan på skolområdet utgör en anhalt i vår tävling. Varje deltagare kastar två kast var med det tunga bowlingklotet. Här räknas antalet nedslagna koner per lag.

- Placera bibelcitaten. Nu fick laget läsa tolv korta utdrag ur bibeln.

Uppgiften är att placera varje text i rätt bibelbok. Extra poäng utdelas om även rätt kapitel och versnummer uppges.

Detta var en toppenrolig tävling. Då lagen var blandade så gavs chansen att träffa nya personer. Vädret var varmt och skönt denna dag så utomhusaktiviteter passade extra bra.

Samtalen och skratten som förgyllde pauser och fritid. Att hitta människor att samtala med rådde det ingen brist på. Inte heller uppslag till diskussioner och samtal. Dessutom fanns tillgång till anpassade sällskapsspel och sådant är roligt tycker jag.

Intressant och lärorikt

Här lyfter jag först Elise Lindqvists gripande berättelse om sitt hårda och utsatta liv som nu bytts i en värme och hjälp till kvinnor/tjejer som är i en liknande situation. Sen vill jag nämna den guidade visningen vi fick i Riddarholmskyrkan. Vi delades i två grupper. Varje grupp fick en påläst och duktig guide som visade oss runt och berättade om kyrkans historia och om de olika gravar som finns i kyrkan.

Skön gemenskap

Det är svårt att sätta ord på känslor. Så denna rubrik är aningen svår att teckna i ord. Det är så mäktigt, så fint och varmt. Under årsmötesdagarna samsas många människor i olika åldrar, med olika skavanker och i många olika skeenden i sina liv. Ett har de gemensamt: den kristna tron. Och uppstår gör den ljuvaste harmoni. Men det är ju så Gud har sagt, ”där två eller tre är samlade i mitt namn, är jag mitt ibland dem”. (Matt 18:20)

Skratt runt fikabordet.

Foto: Birger Hanson

Vi firade flera andakter med mycket bön och lovsång. Den avslutande gudstjänsten med mässa innehöll fina inslag såsom; ljusständning, möjlighet att skriva ner sina böneämnen, en skål med vatten – som en påminnelse om dopet (i alla fall betydde det det för mig) samt en station med vackra glaspärlor och lerskärvor som man kunde lägga vid korsets fot.

Vacker miljö, god mat, säkra ledsagare, sköna sängar, Guds närvaro och en välplanerad konferens bi-

drog också till den sköna atmosfären och gemytliga stämningen.

Givetvis hände det många, många fler saker, men detta är de jag vill lyfta och berätta om. De kommer länge att leva i mitt minne.

Och du, det är lika roligt att vara med som vad jag hoppas att du tyckt om att läsa denna text. Så kom med vet jag!

Jenny Näslund, Umeå

Glädjerop och nödrop från Zanzibar

Birgitta Karlsson

Foto: Ronny Gilderskär

Vi hade den stora glädjen att ha med oss "Mama Shangilia", vår stödjande medlem Birgitta Karlsson, som ledsagare på årsmötesdagarna. Birgitta driver en kristen bokaffär i Tanzania som heter "Shangilia Shop" (shangilia betyder ungefär glädjerop) men var just nu hemma i Sverige och följde med oss ut till Tollare.

Birgitta har varit i Tanzania till och från sedan 1968 då hon var i

"Glädjens skola" med Kerstin Strindberg m.fl.

Birgitta upplevde kallelsen 1964 när Gösta Bryngelsson (Syskonbandets dåvarande ordförande) berättade om blindskolan i Tanzania. De behövde ha en lärare dit och hon kände omedelbart att det var för henne. Efter att fått utbildning och praktik på Tomtebodabar det sedan av 1968. Hon fick sedan vara med att starta upp ytterligare en blindskola 1976 i Singida tillsammans med SRF och sedan ännu en skola och rehabiliteringscenter 1985 för vuxna ungdomar på Zanzibar.

2002 startades Shangilia shop eftersom det var svårt att få tag på biblar och kristen litteratur. Det fanns en lokal på Anglikanska kyrkans område som Birgitta gärna ville ha men som inte var ledig. Efter att flyttat runt på 5 olika ställen under några år blev den eftertraktade lokalen ledig och där har butiken funnits i fyra år nu. Överallt på gatorna när Birgitta går ut ropar de "Mama Shangilia" till henne. Förutom biblar, böcker och musik säljs det även hantverk tillverkat av synskadade i butiken. Genom bidrag från goda vänner och pingstförsamlingen i Ljungby har hon även en social kassa som kan gå till bidrag till mat, sjukvård, reparationer av deras hus och liknande.

Ett exempel på en kvinna som har bett om hjälp berättade Birgitta om för oss alla under lördagskvällens samling. Asha som är i 25-

årsåldern och har tre barn gifte sig ung men hennes man hamnade i fängelse och hon blev tvingad att gifta om sig. En dag blev hon osams med den nye mannen och de började slåss och det slutade med att hon for i golvet och svimmade av. När hon vaknade upp efter en vecka var hon blind eftersom synnerven blivit skadad. Hon var vid tillfället även gravid men barnet hon hade burit i sin mage hade dött. Tyvärr så slutar inte allt elände här utan hon gifter sig med en tredje man som börjar använda droger vilket är mycket vanligt på Zanzibar. Via radion så började hon lyssna på kristna program och hon ringde till Birgitta och bad om förbön. Sedan det blev känt att hon haft kontakt med kristna har hon blivit utsatt för trakasserier och mordhot och blivit tvungen att flytta till hemlig ort. Hon skickade med Birgitta en hälsning: Be dina vänner att be för mig!

Birgittas verksamhet på Zanzibar har vuxit och det är mycket att stå i därnere.

–Jag blir inte yngre med åren så nu hoppas jag att Gud kan skicka någon som kan ta över efter mig säger Birgitta. Som det är planerat nu åker jag ner i augusti igen. Jag hade telefonkontakt med Zanzibar igår och nu är det upplopp därnere och butikerna är stängda och människorna är rädda för vad som händer. De behöver våra förböner hälsar Birgitta.

Ronny Gilderskär

Känsla av sammanhang

Vi möts ständigt av rapporter om saker som är farliga för vår hälsa. Ena dagen är det transfetter i chips och pommes frites och nästa dag är det strålning från mobiltelefoner. I stället för att fokusera på vad som kan vara skadligt kan man vända på resonemanget och fundera över vad är det som håller oss friska? Om detta berättade Åsa Knutsson, folkhögskolelärare på Tollare under våra årsmötesdagar i maj, utifrån begreppet KASAM (Känsla Av SAMmanhang).

Aaron Antonovsky, professor i medicinsk sociologi var en Amerikan som emigrerade till Israel på 1960-talet och forskade i just detta, vad är det som håller oss friska? I sin bok "Hälsans mysterium" (finns inläst på TPB) beskriver han hur han upptäckte att många som hade överlevt andra världskrigets koncentrationsläger kunde trots de fruktansvärda upplevelser de varit med om gå vidare och ha ett gott liv. Han fann tre olika komponenter som hade betydelse för vår upplevelse av ett sammanhang:

Begriplighet, att det finns någon sorts förutsägbarhet och begriplighet i det som sker.

Hanterbarhet, att vi har de resurser som krävs för att hantera det som sker.

Meningsfullhet, att det finns en mening i att anta och investera i livets utmaningar.

Utifrån Antonovskys studier har det senare gjorts forskning som på oli-

ka sätt stödjer hans teorier. Bland annat har man kunnat se att människor som har en tro mår bättre än de som inte har det. För min egen del som har upplevt en stor omvändelse mitt i livet har just känslan av meningsfullhet inneburit en stor och positiv förändring i mitt liv. Innan jag mötte Herren var just livets ändlighet och den korta tid vi har här plågsam att tänka på när jag inte hade något hopp om någon fortsättning. Som kristna har vi ju olika sammanhang där vi träffas, vi har såklart Syskonbandet, men kanske även församlingar och kyrkor och andra sammanhang där vi frimodigt kan möta systrar och bröder att dryfta livets stora frågor med. När vi själva har varit med om något jobbigt så är just detta viktigt, att när tiden är mogen, berätta om vad vi har varit med om för att kunna bearbeta det och lägga det bakom oss och fortsätta att möta varje ny dag vår Herre ger oss med tillförsikt.

Ronny Gilderskär

Insamling till Kongo

Våra vänner och systerförening UFSAMC i Kongo Kinshasa kämpar på med sin verksamhet och för att förverkliga sina visioner trots svåra motgångar som samhället och ekonomin utsätter dem för. De har Syskonbandet som förebild och är tacksamma för kontakten med oss, våra böner och det årliga föreningsstöd vi skänker till dem. Syskonbandets styrelse tog i maj

beslutet i samråd med missionsgruppen att starta en insamling till stöd för det byggprojekt som de påbörjat och har plan om att slutföra när ekonomin gör det möjligt. Det gäller en butikslänga som när den är uppförd ska inrymma olika verksamheter som kan generera i inkomst för föreningen, så som skrädderi, försäljning av mat, telefonsjöstjänst och fotostudio. Den redan

Föreningshuset i Kongo. Texten ovanför entrén betyder: Administrationsbyggnad. Gåva från Syskonbandet. Foto: Åsa Runström

befintliga muren runt föreningshuset ska utnyttjas och väggar och tak ska uppföras innanför denna. Projektet står nu stilla då föreningens ekonomiska resurser alls inte räcker för att slutföra deras vision

och plan sedan flera år tillbaka. Vi vill nu därför på deras vägnar vädja till dig om en gåva! Butikslängan beräknas kosta omkring 50 000 kr och detta är vårt insamlingsmål. Varje gåva, stor som liten, är välkommen och blir till välsignelse! Fyll i och använd det medsända inbetalningskortet eller sätt in din gåva på plusgiro 36449-7. Märk betalningen med "Projekt Kongo". I nästa nummer av tidningen får du veta mer om UFSAMC, dess historia och personliga berättelser om möten med de kristna synskadade där.

Tina Hanson, verksamhetsledare

Bidrag till Musik-CD

Nu har halva året gått och resterande har du på dig att lämna in dina förslag på egen skriven sång, text eller melodi som förslag till material till Syskonbandets musik-CD! Låt din kreativitet blomstra under sommaren och sänd dina förslag, gärna som mp3-fil, till musik@syskonbandet.se eller hör av dig till Tina på kansliet!

*Musicerande Syskonbandare
Foto: Ronny Gilderskär*

Sommartävling— Ordbowling

Tio personer möts på ett midsommarfirande, och alla förknippar de sommaren med olika saker. Kan du, genom att kasta om bokstäverna i personernas namn, lista ut vilka dessa saker är? Lite hjälp har du fått då första bokstaven står inom parentes. Att det heter ordbowling beror på att varje ord innehåller tio bokstäver, likt tio käglor i bowling. Lycka till!

1. Elsie Tvarf (f)
2. Stig Mälvin (s)
3. Nilla Groft (g)
4. Åsa Eltberg (s)
5. Östen Gärrg (g)
6. Jarl Ädfors (s)
7. Otto Loklin (k)
8. Karen Grurs (r)
9. Stellan Äld (l)
10. Svante Tahv (h)

Tävlingen är insänd av Erik Bonnesson och en vinnare får ett pris skänkt till oss av CMVIP (Kristna synskadades förening i Hongkong). Skicka in ditt svar på valfritt sätt till kansliet. (Kontaktuppgifter finns på sista sidan i tidningen.)

Hur kan jag göra det bästa med resten av mitt liv?

På våra årsmötesdagar delade Ann-Christine Folke ordet med oss på söndagens Gudstjänst och här återges det så att alla kan ta del av det.

Rubriken på min predikan är det samma som ett av föredragen på Alphakursen.

Om det är någon som inte vet vad en Alphakurs är så kan jag väldigt kortfattat berätta att det är en grundkurs i kristen tro som många kyrkor över hela världen arrangerar. En Alphakurs består av 10 träffar där man vid varje tillfälle får höra ett föredrag om just den kvällens tema, för att efter föredraget samtala om ämnet i mindre grupper, och ett av de ämnena är just denna rubrik.

Allting har sin tid. Det fick vi ta del

av i dagens bibelord. Jag vill reflektera en stund tillsammans med er över vad tid är. Jag står här och håller i en stor klocka. Den brukar hänga på väggen på Syskonbandets kansli.

Vad är tid? Vad är en livstid? Någon har diktat orden "Alla dessa dagar som kom och gick, inte visste jag att det var livet". Följ med mig på ett litet tankeexperiment: 1 timme är 60 minuter. 1 dygn är 24 timmar. 1 år är 365 dygn, såvida det inte är skottår, men för enkelhetens skull räknar vi inte med skottdagarna i det här lilla experimentet. Om vi tänker oss en livslängd på 80 år så kommer vi att få uppleva 29 200 dygn. Detta blir 700 800 timmar. Antal minuter blir då 42 048 000, och så den sista beståndsdel - sekunder - och när jag räknar

de ut det stod det följande på min miniräknare: 2,52288e+9. Jag förstår inte ens vad det innebär. Sedan finns det ju hundradels sekunder, och tusendelar, sådant man ibland pratar om i idrottssammanhang, men jag tror inte vi ska ge oss in djupare i siffrornas värld, då kanske vi går vilse där någonstans. Jag tror nog att tanken svindlar tillräckligt ändå nu.

Vi återvänder till diktarens påstående "Alla dessa dagar, (minuter, sekunder), inte visste jag att det var livet". Så vad gör vi då med resten av våra timmar och minuter? Allihop så har vi ju kommit en bit på väg, och har en rest, kortare eller längre framför oss. Jag vill presentera 6 korta punkter, och de här funderingarna och påståendena säger jag lika mycket till mig själv som till er som läser detta. Vi får helt enkelt hjälpa varandra med viktiga frågor i livet. Och till varje punkt vill jag koppla ett bibelord till stöd.

1. Låt saker och ting ta den tid det tar:

Vi vill gärna att saker och ting ska gå så fort. Men Gud har en annan tanke med när någonting bör ske. Vi pratar ibland om timing. Det pratar man om i alla möjliga sammanhang. Egentligen är det en musikterm, jag tror att det framför allt är inom jazzen som man pratar om timing. Det har någonting med taktten att göra. Gud använder sig också av timing. I julevangeliet i Luk 2:6 står det: "Medan de befann sig där (alltså Betlehem) var tiden inne

för henne (dvs. Maria) att föda." Det är oerhört viktigt ibland att saker sker i rätt tid. Ett barn som ska födas kanske inte klarar sig om det föds för tidigt. Det är inte heller bra om det dröjer för länge, då kan det också bli allvarliga komplikationer. Vissa beslut som vi behöver fatta behöver ibland få mogna fram, så att vi sedan kan fatta de rätta besluten "när tiden är inne". I torsdagens seminarium om "Känsla av sammanhang" pratade vi ju också tillsammans med Åsa om att vi inte mår väl av stress och hets. Det är inte alltid så att det är de snabba lösningarna som är de bästa.

2. Tänk igenom ditt liv:

I Ps 90:12 står det: "Lär oss hur få våra dagar är, då vinner vårt hjärta vishet." Vi har ju ett begränsat antal dagar till vårt förfogande precis som vi kunde se i vårt räkneexperiment här tidigare. Det jordiska livet är ändligt, det kommer inte att vara för evigt, det är bara så. Det är bara att gilla läget, eller kanske inte gilla det, där kan vi ju känna lite olika inför att vi alla en dag kommer att dö. Hemma i församlingen i Västerås så finns det en man som jag har arbetat tillsammans med i Alphakurs-sammanhang under flera år. Han brukar ibland ha en ganska makaber humor, men han kläcker ur sig de här kvickheterna i syfte att få oss andra att fundera allvarligt på vissa saker. Tex brukar han säga att det är livsfarligt att födas för det innebär 100 % dödlighet. Det antal dagar, timmar, minuter, jag har till mitt förfogande vill jag gärna dokumentera på något

sätt. Jag är begåvad med en man som har ett väldigt gott datumminne, och genom att leva med honom så har mitt datumminne utvecklats också. Vi skriver dagbok båda två, och under nyårshelgen brukar vi, särskilt under våra måltider, gå igenom i minnet dag för dag vad som hände, vad vi gjorde och hur vi kände det under de enskilda dagarna, och i regel har vi hunnit ta oss igenom det gångna året när nyårshelgen är över. För oss har det blivit ett sätt att tänka igenom och reflektera över en bit av vår livstid, inte i syfte att älta det som varit, utan snarare har det blivit en hjälp till att förstå det som skett så att vi lättare kan känna trygghet inför framtiden. Det här passar kanske inte alla, men jag tror att det är bra att tänka igenom livet ibland på olika sätt. Ett alldeles jättebra sätt tycker jag är att i sin aftonbön summera ihop vad dagen har inneburit.

3. Prioritera:

Vi håller ofta på med så mycket som vi inte behöver, allt från onödig oro för saker som kanske aldrig kommer att inträffa till girighet av olika slag och oförsonlighet mellan människor. Många människor har kunnat vittna om att de upptäcker andra värden i livet då tillvaron gått sönder på något sätt. Den som blivit sjuk värdesätter säkert hälsa mer än vad han gjorde innan, den som gått igenom en skilsmässa kanske blir än mer mån om de relationer som fungerar. Jag är alldeles övertygad om att många, många av de som var med om 11 september på Manhattan inte längre tar livet

för givet. Jag tänkte särskilt på det i fredags då många av oss var och lyssnade på audiorama-föreställningen som handlade om 11 september. Det fanns en sekvens mot slutet där som tog tag i mig på ett alldeles speciellt sätt, och det var en kvinna som räknade upp att "nu kommer jag inte längre att kunna äta lunch med den och den, inte mer kunna öppna dörren för den och den" osv, och så slutar hon sin upprepning med att "jag kommer inte mer att kunna ta livet för givet". När jag hörde henne säga detta grät jag i stolen där jag satt. Tyvärr översattes inte den här sekvensen, jag tycker att den var en väldigt viktig del av föreställningen. När livet har kastats omkull på olika sätt blir det extra viktigt att prioritera. I Matt 6:33 uppmanar Jesus oss att söka oss till centrum då han säger "Sök först Guds rike och hans rättfärdighet så ska ni få allt det andra också".

4. Allting har sin tid:

Det påståendet kommer från den bibeltext i Predikaren 3:1-8 som nyss lästes här under Gudstjänsten. Jag tror att vi gör rätt i att så att säga sluta fred med den livsperiod vi just för tillfället är inne i, och då tänker jag först och främst på ålder, att våga lita till att Gud behöver en i alla åldrar. Vårt samhälle är ju så åldersfixerat. Det finns en uttalad fobi för att bli gammal. Man ska enligt normen vara frisk, vacker, smal, smart, rik och framför allt ung. Försök att vara allt det på en gång om du kan! För ett tag sedan upptäckte jag när jag tittade mig i

spegeln att jag fått några gråa hårstrån. Ja, jag är inte purung längre. Livet förändras hela tiden och vi utmanas av Gud själv att lära oss förhålla oss till de förändringar som livet innebär. Allting har sin tid också på ett annat plan. Det kan röra sig om en yrkesbana eller en viss aktivitet som varit alldeles rätt i ens liv under en viss tid. Det kan ju också handla om att bryta upp från en ort. Om Gud ger oss vinkar om att det nu är läge för förändring så tror jag vi gör klokt i att be Gud om hjälp att kunna lämna tillbaka till honom det som varit och vid hans sida vara beredd att gå in i det nya.

5. Gud har ett annat tidsperspektiv än vad vi har:

Det tycker jag är så skönt att veta, särskilt då stressen sätter sina klor i en. Det här experimentet med tiden som vi pratade om för en stund sedan är ju ett tidsperspektiv som vi människor har skapat. Klocktiden är ju en ganska ny företeelse i historien. Guds tid är en annan. I 2 Pet 3:8 står det "Men en sak får ni inte glömma mina kära, för Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag". Det ni, det är annat än våra futtiga timmar och minuter!

6. Överlåt ditt liv åt Gud:

Så till sist, jag tror att om vi ger, lämnar över våra liv åt Gud, så får vi rätt perspektiv på vår tid, våra prioriteringar och val i livet. Det står så här i Rom 12:1-2: "Därför ber jag er, bröder, (och systrar säger jag), vid Guds barmhärtighet, att frambära er själva som ett levande och heligt offer som behagar Gud. Det skall vara er andliga gudstjänst. Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja, det som är gott, behagar honom och är fullkomligt". Märk där att det står inte "Nu ska du förvandlas" utan det står "Låt er förvandlas". Och det är tack vare den formuleringen som jag kan ta till mig det här budskapet trots dess radikalitet. Genom att överlåta våra liv till Gud, tillåter vi att han förvandlar oss. Och är vi i Guds händer så kan vi vara trygga. Även om vi har det gott eller om vi gått i skärvor eller om vår omgivning anser att vi gått i skärvor så får vi vara förvisade om att vi är Guds ögonstenar.
Ann-Christine Folke

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet. Utkommer i punktskrift, svartskrift och på Daisy. Juni/juli 2012.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Anita Örum. Redaktör: Ronny Gilderskär.

Telefon, kansli och redaktion: 08-641 30 45, 641 30 95.

E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se

Hemsida: www.syskonbandet.se Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552